

Rapport

Datum: 15 november 2004
Rapportnummer: 2004/442

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda een voor haar bestemde teruggaaf inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 (H.26) niet alsnog wil overmaken naar het door haar gewenste rekeningnummer.

Beoordeling

I. Algemeen

1. Op 26 maart 2003 is door verzoekster aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 gedaan. Op de aangifte over dat jaar had de Belastingdienst het rekeningnummer Y afgedrukt dat in zijn zogenaamde bestand Vastgiro voorkwam als het nummer van de rekening waarop een eventuele teruggaaf zou worden gestort. Dit rekeningnummer staat mede op naam van verzoekster. Bij de daarvoor op de aangifte opgenomen rubriek "Uw rekeningnummer voor teruggaaf" werd namens verzoekster rekeningnummer X ingevuld als rekening waarop verzoekster de mogelijke teruggaaf wenste te ontvangen. Volgens verzoekster is abusievelijk het rekeningnummer X ingevuld. Dit rekeningnummer staat niet (mede) op haar naam.

2. Met dagtekening 11 juli 2003 ontving verzoekster de definitieve aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 2002 met een terug te geven bedrag van € 1.738. In de beschikking staat vermeld dat de teruggaaf, of het deel van dat bedrag dat overblijft na verrekening, wordt overgemaakt naar rekeningnummer Y. De teruggaaf ad € 1.738 is echter op 4 juli 2003 naar het door verzoekster op haar aangifte vermelde rekeningnummer X overgemaakt.

II. Ten aanzien van verzoeksters klacht

1. Verzoekster klaagt erover dat de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda het bedrag van de teruggaaf inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 2002 ad € 1.738 niet alsnog wil storten op het door haar gewenste rekeningnummer Y.

2. In reactie op de klacht berichtte de Belastingdienst zich op het standpunt te stellen dat de uitbetaling heeft plaatsgevonden op het op de aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 2002 door verzoekster aangegeven rekeningnummer X en dat betekent dat hij de facto bevrijdend heeft betaald. Voorts liet hij weten zich overigens wel te kunnen voorstellen dat een en ander niet bevredigend is, nu op de, ná het indienen van de desbetreffende aangifte, door verzoekster ontvangen aanslag alsnog het rekeningnummer Y was vermeld. De oorzaak hiervan is volgens de Belastingdienst dat dit rekeningnummer in de aanslag nog niet was gewijzigd overeenkomstig het verzoek in verzoeksters aangifte omdat het bestand voor de samenstelling van de aanslag inzake het rekeningnummer voor teruggaaf nog niet was aangepast. Als dat wel had plaatsgevonden,

was het bedrag tevens naar rekeningnummer X overgemaakt.

Aangezien het aanpassen van een via een aangifte gedaan verzoek tot wijziging van een rekeningnummer enige tijd duurt deelde de Belastingdienst mee zich te kunnen voorstellen dat zo'n afwijkende vermelding op de aanslag tot enige verwarring aanleiding geeft. In feite gaat het hier om een automatiseringsprobleem, aldus de Belastingdienst. De koppeling tussen de gehanteerde systemen werkt volgens de Belastingdienst in deze gevallen helaas niet optimaal.

Ten slotte liet de Belastingdienst weten dat de staatssecretaris van Financiën in antwoord op vragen uit de Tweede Kamer bij brief van 23 augustus 2004 had laten weten dat de Belastingdienst naar aanleiding van enkele fouten bij onjuiste stortingen aan een betere controle werkt. Volgens de staatssecretaris ligt de oorzaak van de vergissing in het grote aantal uitbetalingen (ruim veertig miljoen per jaar) en het streven naar een zo kort mogelijk tijdsverloop tussen de teruggaafbeschikking en de uitbetaling. Een bank-naam-nummercontrole wordt daarom achterwege gelaten, aldus de staatssecretaris in zijn reactie op de kamervragen. In deze situatie kan volgens de staatssecretaris de organisatie nooit geheel uitsluiten dat geld naar een verkeerde rekening wordt overgemaakt.

3. De staatssecretaris van Financiën liet de Nationale ombudsman tijdens het onderzoek naar deze klacht weten, dat het hiervoor onder 2. door de Belastingdienst gesignaleerde automatiseringsprobleem in de vervolgfase van het onderzoek van de Belastingdienst naar uitbetaling op ongewenste rekeningnummers zal worden betrokken. Dit onderzoek naar oplossingen voor de problematiek rond het uitbetalen van belastingteruggaven op niet door belastingplichtigen gewenste rekeningen is in mei 2003 door de Belastingdienst gestart. De resultaten hiervan zijn opgenomen in een rapportage van 2 maart 2004.

4. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid impliceert dat een bestuursorgaan secuur dient werken. Dit houdt onder meer in dat aan een bestuursorgaan geleverde informatie adequaat dient te worden verwerkt, alsmede dat door hem verstrekte informatie waarheidsgetrouw moet zijn.

5. Door op de aanslag niet het op de aangifte door verzoekster opgegeven rekeningnummer te vermelden, handelde de Belastingdienst in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid. Voorts handelde hij in strijd met dit vereiste door op de aanslag niet het (juiste) rekeningnummer te vermelden waarnaar hij verzoeksters toekomstige teruggaaf had gestort. Dat het bestand voor de samenstelling van de aanslag met betrekking tot het vermelden van het rekeningnummer voor teruggaaf op het moment van de geautomatiseerde aanmaak van de aanslag nog niet was gewijzigd naar aanleiding van het verzoek in de aangifte van verzoekster tot wijziging van het bij de Belastingdienst bekend zijnde nummer voor teruggaven inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen is een verklaring, maar geen rechtvaardiging jegens verzoekster.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

6. Ondanks hetgeen hierboven onder 5. is overwogen, kan de Belastingdienst in zijn standpunt worden gevolgd dat hij niet gehouden is de teruggaaf alsnog naar verzoeksters rekeningnummer Y over te maken.

Het risico van het niet (laten) controleren van naam en rekeningnummer van een belastingplichtige ligt bij de Belastingdienst. Een uitzondering kan worden gemaakt als de Belastingdienst voldoende inspanning heeft verricht om na te gaan op welk nummer dient te worden gestort.

Verzoekster heeft op de door haar ingediende aangifte gebruik gemaakt van de daarop geboden gelegenheid om een ander rekeningnummer op te geven voor de storting van een eventuele teruggaaf dan het nummer dat de Belastingdienst daarvoor in zijn bestand Vastgiro had staan en dat de Belastingdienst op de aangifte had afgedrukt. Door de vermelding van de door haar gewenste rekening op de aangifte heeft verzoekster andere rekeningen, waaronder de rekening die de Belastingdienst in verband met teruggaven in zijn bestand Vastgiro had staan, rechtsgeldig uitgesloten zoals bedoeld in het eerste lid van artikel 6:114 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond).

De Belastingdienst heeft derhalve gedaan wat van hem verwacht mocht worden om de juistheid van verzoeksters rekeningnummer voor teruggaaf te verifiëren en mocht van die juistheid uitgaan.

Door de teruggaaf over te maken naar het namens verzoekster op de aangifte vermelde rekeningnummer voor teruggaaf handelde de Belastingdienst overeenkomstig het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

In aanmerking genomen het bovenstaande heeft de Belastingdienst bevrijdend betaald. Dat de Belastingdienst toch twee pogingen heeft gedaan om de teruggaaf terug te vorderen van de niet-rechthebbende, dient te worden gezien als serviceverlening door de Belastingdienst.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, is niet gegrond wat betreft de weigering van de Belastingdienst om de teruggaaf alsnog op het door verzoekster gewenste rekeningnummer te storten. Wat betreft het niet vermelden op de aanslag van het (juiste) rekeningnummer waarnaar de Belastingdienst verzoeksters toekomstige teruggaaf had gestort, is de klacht gegrond wegens schending van het

vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van de mededeling van de staatssecretaris van Financiën dat het onderhavige automatiseringsprobleem, te weten dat het bestand voor de samenstelling van de aanslag met betrekking tot het vermelden van het rekeningnummer voor teruggaaf op het moment van de geautomatiseerde aanmaak van de aanslag nog niet was gewijzigd naar aanleiding van het verzoek

in de aangifte van belastingplichtige tot wijziging van het bij de Belastingdienst bekend zijnde nummer voor teruggaven inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen, in de vervolgfase van het onderzoek van de Belastingdienst naar uitbetaling op ongewenste rekeningnummers zal worden betrokken.

Onderzoek

Op 29 juni 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 28 juni 2004, van mevrouw F. te Axel, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Zuidwest verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De Belastingdienst/Zuidwest deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. FEITEN

1. Op de aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 van verzoekster had de Belastingdienst het rekeningnummer Y afgedrukt dat in zijn zogenaamde bestand Vastgiro voorkwam als het nummer waarop een eventuele teruggaaf zou worden gestort. Rekeningnummer Y staat mede op naam van verzoekster.

Bij de rubriek "Uw rekeningnummer voor teruggaaf" op de aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 is namens verzoekster rekeningnummer X ingevuld. Dit rekeningnummer staat niet (mede) op naam van verzoekster. De aangifte is door dan wel namens verzoekster op 26 maart 2003 bij de Belastingdienst/Centrale administratie/kantoor Heerlen ingediend.

2. Met dagtekening 11 juli 2003 stuurde de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Terneuzen verzoekster een definitieve aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 (H.26) met een naar haar over te maken bedrag van € 1.738, of het deel van dat bedrag dat overblijft na verrekening. In de beschikking staat dat de teruggaaf wordt overgemaakt naar rekeningnummer Y.

Op 4 juli 2003 is de teruggaaf ad € 1.738 door de Belastingdienst/Centrale administratie/kantoor Apeldoorn overgemaakt naar rekeningnummer X.

3. Bij brief van 22 december 2003 liet de echtgenoot van verzoekster de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Middelburg onder meer het volgende weten:

"Door Uw dienst is het (...) bedrag (ad € 1.738 van de definitieve aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002; N.o.) overgeschreven naar een foutief rekeningnummer, althans niet naar het rekeningnummer dat wel juist op het aanslagbiljet staat vermeld, namelijk Y.

Volgens Uw mededeling zou ik moeten wachten tot het geld van het foutieve nummer zou zijn teruggestort.

Naar mijn mening kan het toch niet zo zijn dat ik, i.c. mijn echtgenote, moet opdraaien voor een door Uw dienst gemaakte fout, temeer het juiste bankrekeningnummer wel op de onderhavige aanslag staat vermeld.

Naar aanleiding van het bovenstaande verzoek ik U dan ook er zorg voor te dragen dat het bovengenoemde bedrag zo spoedig mogelijk op mijn bankrekening wordt bijgeschreven."

4. In reactie op de hierboven onder 3. vermelde brief berichtte de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Middelburg de echtgenoot van verzoekster bij brief van 8 januari 2004 onder meer als volgt:

"Hierbij de kopie van de voorpagina van (de aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 van uw echtgenote; N.o.) zoals wij die aangeleverd hebben gekregen van uw boekhouder of accountant. Hier staat duidelijk het nummer X vermeld, dit nummer hebben wij dus ook voor de uitbetaling gebruikt.

(Uw echtgenote; N.o.) heeft hier zelf ook voor getekend, zie onder aan de pagina.

Mijn schriftelijke verzoeken om terugbetaling die ik op 10 september en 14 november 2003 (aan de niet-rechthebbende; N.o.) heb verstuurd, hebben niet tot terugbetaling geleid.

Meer kan ik in deze niet voor u doen en hierbij eindigt mijn bemiddeling.

U moet zelf de nodige stappen ondernemen om het bedrag te innen.

Ik beschouw deze post als afgedaan."

5. Vervolgens deelde de echtgenoot van verzoekster de Belastingdienst/Zuidwest/ kantoor Middelburg bij brief van 17 februari 2004 onder meer het volgende mee:

"Verwijzende naar Uw schrijven d.d. 08 januari j.l., deel ik u mede dat ik van mening ben dat mijn echtgenote nog steeds een vordering heeft op de Belastingdienst inzake een teruggave ad. € 1738, zoals de (aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002; N.o.) aangeeft. Immers zij heeft het bedrag tot op heden niet ontvangen.

U bent van mening dat Uw bemiddeling na twee verzoeken om terugbetaling is beëindigd, ik ben van mening dat Uw bemiddeling pas eindigt op het moment dat het genoemde teruggave-bedrag in mijn bezit is."

6. De Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Goes liet de echtgenoot van verzoekster bij brief van 23 februari 2004 onder meer het volgende weten:

"De Centrale (administratie; N.o.) te Apeldoorn heeft, onder vermelding van aanslagnummer (...)H.26 een bedrag van € 1.738,-- op rekening X overgemaakt. Dit rekeningnummer is door (uw echtgenote; N.o.) zelf opgegeven in de aangifte (kopie bij vorige brief meegezonden).

Bij navraag bij de Postbank blijkt deze rekening op naam te staan van (...), te (...).

De belastingdienst heeft in deze geen fout gemaakt maar de teruggaaf op het rekeningnummer overgemaakt dat (uw echtgenote; N.o.) heeft opgegeven in de aangifte.

Mijn schriftelijke verzoeken om terugbetaling die ik op 10 september en 14 november 2003 heb verstuurd, hebben niet tot terugbetaling geleid.

Meer kan ik in deze niet doen en hierbij eindigt mijn bemiddeling.

U kunt zelf de nodige stappen ondernemen om het bedrag te innen.

Ik beschouw deze post als afgedaan."

7. Bij brief van 1 april 2004 deelde de echtgenoot van verzoekster de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Goes onder meer het volgende mee:

"Verwijzende naar mijn schrijven d.d. 17 februari j.l., deel ik U mede, dat ik naar aanleiding van het ingewonnen juridisch advies het volgende standpunt inneem:

- a. In de onderhavige situatie is door U geen bevrijdende betaling verricht en blijft mijn vordering ad. € 1.738 op U, onverminderd van kracht. Hierbij verwijzende naar artikel 6:34 van het Burgerlijke Wetboek (zie Achtergrond; N.o.).
- b. Door U is in dezer gehandeld in strijd met Uw onderzoeksplicht.
- c. Hiermede verzoek ik u tevens om vergoeding van rente over de vertragingsperiode van de uitbetaling aan mij.
- d. Naar aanleiding van het bovenstaande en de bijgesloten bijlage (een afschrift van het openbare rapport van de Nationale ombudsman met nummer 2003/369 van 16 oktober 2003; N.o.), verzoek ik U alsnog om tot uitbetaling van het aan mij verschuldigde genoemd onder punt a. en c. over te gaan."

8. Bij brief van 3 juni 2004 berichtte de Belastingdienst/Zuidwest/kantoor Breda de echtgenoot van verzoekster onder meer als volgt:

"Feiten

Op 26 maart 2003 is de aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen 2002 (IB 2002) van uw echtgenote ingediend. Op het voorblad van deze aangifte wordt als rekeningnummer voor teruggaaf X ingevuld. Naar achteraf blijkt is dit een foutief nummer. Met dagtekening 11 juli 2003 heeft uw echtgenote het aanslagbiljet over 2002 ontvangen. Op dit aanslagbiljet staat als rekeningnummer vermeld Y. Dit is het juiste rekeningnummer. Op 4 juli 2003 is de teruggaaf 2002 van € 1.738 overgemaakt naar rekeningnummer X, het nummer dat uw echtgenote zelf heeft vermeld op het aangiftebiljet.

Overwegingen

De teruggaaf is overgemaakt naar het rekeningnummer dat vermeld is op het aangiftebiljet. Het nummer is door uw echtgenote vermeld in de rubriek "bestemd voor wijziging van het rekeningnummer". Aan de hand van deze rubriek is het bestand waarin uw rekeningnummer voor de teruggaaf is opgenomen gewijzigd. De teruggaaf is dus uitbetaald naar het door uw echtgenote opgegeven rekeningnummer. Het rekeningnummer vermeld op het aanslagbiljet was nog het "oude" en naar achteraf blijkt tevens het correcte nummer. Uw desbetreffende opmerking is derhalve juist. Dat dit nummer nog niet was gewijzigd komt omdat het bestand voor de samenstelling van het aanslagbiljet op deze rubriek nog niet was aangepast. Als dat wel had plaatsgevonden was het bedrag op het

gewijzigde, en daarmee dus eveneens verkeerde, nummer overgemaakt. Op het moment dat het aanslagbiljet werd ontvangen was het helaas niet meer mogelijk nog iets te veranderen aan de uitbetaling.

Bij uw brief heeft u een Openbaar rapport van de Nationale ombudsman gevoegd. In dat rapport gaat het om het onjuist lezen van een opgegeven rekeningnummer. In uw geval is daarvan geen sprake. Het door u opgegeven rekeningnummer is duidelijk leesbaar. Alleen zijn bij de invulling klaarblijkelijk bij vergissing de twee laatste cijfers weggelaten. Dit kan de Belastingdienst niet worden verweten. Het rapport van de Nationale ombudsman is daarom op uw situatie niet van toepassing.

Ik verwijs u ook naar de uitspraak van het Hof Amsterdam, MK IV, 3 april 2003, nr. 1677/02 SKG. Hierin wordt de uitbetaling op een door belastingschuldige (foutief) aangegeven rekeningnummer aangemerkt als een bevrijdende betaling, terwijl het ontbreken van naam-/nummercontrole in dat geval niet onrechtmatig is geacht. (...)

Conclusie

Aangezien het aanpassen van een via een aangifte gedaan verzoek tot wijziging van een rekeningnummer enige tijd duurt kan ik mij voorstellen dat dit tot enige verwarring aanleiding zou kunnen geven. Dit doet echter niets af aan het feit dat het rekeningnummer is gewijzigd op speciaal verzoek van uw echtgenote. Dat hierbij sprake is geweest van een vergissing kan de Belastingdienst niet worden verweten. Nu ook de uitbetaling aan het opgegeven nummer is overgemaakt heeft de Belastingdienst bevrijdend betaald. Het opnieuw uitbetalen van de teruggaaf is derhalve niet meer aan de orde.

Ik wijs uw verzoek daartoe dan ook af en verklaar uw klacht ongegrond."

B. Standpunt verzoekster

Voor het standpunt van verzoekster wordt verwezen naar de klachtsamenvatting onder Klacht. In haar verzoekschrift merkte verzoekster onder meer op dat abusievelijk rekeningnummer X op haar aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2002 is vermeld.

C. Standpunt Belastingdienst/Zuidwest

In reactie op de klacht liet de Belastingdienst/Zuidwest de Nationale ombudsman bij brief van 30 augustus 2004 onder meer het volgende weten:

"Het onderhavige probleem is als klacht aangemerkt en afgehandeld op 3 juni 2004 (zie A., onder 8.; N.o.). (...) Voor zover van belang herhaal ik hierbij een relevante passage uit die brief (te weten het onderdeel "Overwegingen"; N.o.).

(...)

Conclusie

Het feit dat de uitbetaling heeft plaatsgevonden op het expliciet en duidelijk leesbaar door verzoekster aangegeven rekeningnummer betekent dat de Belastingdienst de facto bevrijdend heeft betaald. In zoverre is dit een duidelijk andere casus dan behandeld in het rapport van 16-10-2003, nr. 2003/369. Ik kan mij overigens wel voorstellen dat een en ander niet bevredigend is nu op het, ná het indienen van de desbetreffende aangifte, ontvangen aanslagbiljet nog het oude (juiste) nummer was vermeld.

Aangezien het aanpassen van een via een aangifte gedaan verzoek tot wijziging van een rekeningnummer enige tijd duurt kan ik mij voorstellen dat zo'n afwijkende vermelding op een aanslagbiljet tot enige verwarring aanleiding geeft. In feite gaat het hier om een automatiseringsprobleem. De koppeling tussen de gehanteerde systemen werkt in deze gevallen helaas niet optimaal.

Staatssecretaris Wijn heeft op 23 augustus 2004 op vragen van Tweede Kamerlid Dezentjé Hamming naar aanleiding van enkele foute overboekingen van de ficus geantwoord dat de Belastingdienst aan een betere controle van uitbetalingen aan klanten werkt. Volgens Wijn ligt de oorzaak van de vergissing in het grote aantal uitbetalingen (ruim 40 miljoen per jaar) en het streven naar een zo kort mogelijk tijdsverloop tussen de teruggaafbeschikking en de uitbetaling. Een bank-naam-nummercontrole wordt daarom achterwege gelaten. In deze situatie kan de organisatie nooit geheel uitsluiten dat geld aan een verkeerde rekening wordt overgemaakt."

D. INFORMATIE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

De staatssecretaris van Financiën liet op 22 september 2004, daarnaar gevraagd door de Nationale ombudsman bij e-mailbericht van 9 september 2004, weten dat het door de Belastingdienst aangegeven automatiseringsprobleem, te weten dat het bestand voor de samenstelling van de aanslag met betrekking tot het vermelden van het rekeningnummer voor teruggaaf op het moment van de geautomatiseerde aanmaak van de aanslag nog niet was gewijzigd naar aanleiding van het verzoek in de aangifte van belastingplichtige tot wijziging van het bij de Belastingdienst bekend zijnde nummer voor teruggaven inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen, in de vervolgfase van het onderzoek van de Belastingdienst naar uitbetaling op ongewenste rekeningnummers zal worden betrokken. Dit onderzoek naar oplossingen voor de problematiek rond het uitbetalen van belastingteruggaven op niet door belastingplichtigen gewenste rekeningen is in mei 2003 door de Belastingdienst gestart. De resultaten hiervan zijn opgenomen in een rapportage van 2 maart 2004.

E. REACTIE VERZOEKSTER

Naar aanleiding van het toegestuurde verslag van bevindingen liet verzoekster op 11 november 2004 telefonisch weten te benadrukken dat op de aanslag het door haar gewenste rekeningnummer stond vermeld. Zij ging er derhalve van uit dat het bedrag van de teruggave naar die rekening zou worden overgemaakt.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 6:34, eerste lid

"De schuldenaar die heeft betaald aan iemand die niet bevoegd was de betaling te ontvangen, kan aan degene aan wie betaald moest worden, tegenwerpen dat hij bevrijdend heeft betaald, indien hij op redelijke gronden heeft aangenomen dat de ontvanger der betaling als schuldeiser tot de prestatie gerechtigd was of dat uit anderen hoofde aan hem moest worden betaald."

Artikel 6:114, eerste lid

"Bestaat in een land waar de betaling moet of mag geschieden ten name van de schuldeiser een rekening, bestemd voor girale betaling, dan kan de schuldenaar de verbintenis voldoen door het verschuldigde bedrag op die rekening te doen bijschrijven, tenzij de schuldeiser betaling op die rekening geldig heeft uitgesloten."